

26.10.2015

COMUNICAT DE PRESĂ

Când este recomandat să ne ducem copilul la psiholog?

Pentru mulți părinți din România, mersul la psiholog reprezintă una dintre ultimele soluții pe care aceștia le accesează, atunci când vor să rezolve dificultățile prin care trec copiii lor. De multe ori, aceștia apelează la ajutorul unui specialist abia atunci când epuizează toate variantele și constată că problema lor nu numai că nu a dispărut, dar s-a și acutizat.

Pentru a preveni și a combate agravarea situației, specialiștii în psihologia copilului și adolescentului de la **Minnie Psychological Center** au identificat cele mai frecvente zece semne care arată că juniorul are nevoie de ajutorul unui psiholog. Totodată, doctorul în psihologie Geanina Cucu-Ciuhan, profesor universitar și directorul Centrului, subliniază faptul că problemele de natură psihologică nu apar doar la copiii hiperactivi (de multe ori numiți “obraznici”), dar și la copiii exagerat de cuminți. Cele zece semne sunt:

(1) Nu vorbește deloc sau vorbește foarte puțin

Deși are vârsta corespunzătoare, nu înțelege ceea ce-i spuneți, nu vorbește deloc, nu are un limbaj funcțional (nu folosește cuvintele cu scopul de a comunica) și vorbește foarte puțin. De asemenea, psihologul Geanina Cucu-Ciuhan afirmă că juniorul are nevoie de consultul unui specialist și atunci când nu vă privește când îi vorbiți sau îl strigați, preferă jocul solitar și evită interacțiunea socială, pare absent sau “în lumea lui”, se joacă inadecvat (de ex. analizează sau învârte roțile unei mașinuțe), îi lipsește jocul simbolic (nu se poate prefăca că un obiect este altceva decât este în realitate, nu se poate juca de-a...).

(2) Este neatent, hiperactiv sau impulsiv

Copilul întâmpină dificultăți în activitatea școlară atunci când este neatent (neatent la detalii, greșește din neglijență, pare că nu ascultă, are dificultăți în menținerea atenției un timp îndelungat, prezintă dificultăți în ceea ce privește organizarea activităților, uită sau pierde obiecte etc.), este hiperactiv (este în continuă mișcare, are dificultăți în a rămâne așezat în situațiile care presupun acest lucru, se agită și se foiește pe scaun, aleargă și se cațără excesiv), este impulsiv (vorbește neîntrebat, răspunde la întrebări înainte ca acestea să fie complet formulate, are dificultăți în a-și aștepta rândul, îi întrerupe frecvent pe ceilalți).

(3) Nu reușește să-și însușească scrisul, cititul și abilitățile de calcul

Dacă observăm că micuțul nostru nu reușește, după o perioadă, să învețe să scrie, să citească sau nu reușește să realizeze operațiuni de calcul, atunci când ceilalți clasă fac aceste lucruri cu ușurință, atunci părinții trebuie să remarce rapid aceste probleme și să

apeleze la ajutorul unui psiholog. Dacă micuțul rămâne mult în urma celorlalți colegi, situația se va înrăutăți și se vor instala stări precum anxietatea, frustrarea sau chiar depresia.

(4) Nu are control sfincterian sau și-a pierdut această abilitate

Dacă observați că după vârsta de 3 ani, copilul dumneavoastră își pierde controlul sfincterian, este foarte important să apelați atât la medicul de familie, cât și la psiholog, pentru o evaluare complexă a copilului atât din punct de vedere fiziologic, cât și psihologic. "Când enurezisul se manifestă la un copil de vârstă școlară, el este o regresie pe scara achizițiilor generată de o situație conflictuală. Este o formă de apărare patologică, o modalitate prin care copilul încearcă inconștient să atragă atenția anturajului asupra unei situații pe care n-o poate tolera. Atitudinea anturajului are darul de a întări simptomul. Astfel, pe măsură ce toleranța celor din jur scade, manifestările copilului câștigă în complexitate, apărând elemente astenice și obsesiv-fobice ce se reflectă în personalitatea copilului (devine timid, nesigur, și chiar fricos).", declară psihologul Geanina Cucu-Ciuhan, directorul Minnie Psychological Center.

(5) Are mișcări involuntare la nivelul feței sau la nivelul corpului

Părinții își pot da seama că juniorul are ticuri, atunci când aceștia manifestă diferite mișcări involuntare la nivelul feței (grimase) sau la nivelul altor părți ale corpului. Ticul este experimentat de copil ca irezistibil, dar poate fi suprimat pentru intervale variabile de timp. Ticurile pot apărea fie în urma unor traume de natură psihologică, fie prin imitație, fie prin fixarea unor mecanisme de apărare.

(6) Se enervează foarte ușor, este certăreț și sfidător

Un alt semn identificat de specialiști se referă la atitudinea sfidătoare a copilului față de părinți sau față de cadrele didactice. "Dacă vă sfidează, refuză vehement să se conformeze regulilor dumneavoastră sau ale profesorilor, se enervează foarte ușor și îi enervează deliberat pe alții, se ceartă foarte des cu adulții și este foarte greu de controlat, înseamnă că are nevoie de ajutorul unui specialist pentru a învăța să-și identifice și să-și controleze emoțiile negative care stau la baza pornirilor agresive și pentru a-l ajuta să-și canalizeze energia și impulsivitatea spre activități constructive", declară prof. univ. dr. Geanina Cucu-Ciuhan, directorul Minnie Psychological Center.

(7) Are un comportament agresiv accentuat față de copii, animale sau obiecte

Este un semn evident că părintele trebuie să meargă împreună cu juniorul la psiholog, dacă acesta manifestă un comportament agresiv accentuat (amenință, intimidează și lovește alți copii sau animalele, distruge în mod deliberat bunurile/proprietățile altora, fură obiecte de valoare din case sau din mașini, fuge de acasă sau lipsește noaptea în ciuda interdicțiilor, chiulește de la școală).

(8) Are tulburări de alimentație și teamă accentuată de a nu lua în greutate

Tulburările de alimentație și teama de a nu lua în greutate nu mai reprezintă de mulți ani probleme care se întâlnesc la adulți, ci aceste tulburări de comportament se regăsesc și în rândul copiilor și mai ales în rândul adolescenților. Ne putem da seama dacă un copil sau adolescent are nevoie de sprijinul unui psiholog dacă acesta prezintă tulburări în ceea ce privește comportamentul alimentar și o teamă accentuată de a nu lua în greutate. Copiii și adolescenții diagnosticați cu anorexie nervoasă suferă de regulă și de depresie, anxietate,

precum și de alte sindroame din categoria sănătății mintale. Acestea sunt cauzele serioase pentru care ei se înfometează sau fac exerciții fizice în exces pentru a-și menține greutatea corporală mult sub greutatea recomandată. Totodată, după un episod de mâncat compulsiv (își pierde controlul și ingerează o cantitate mare de alimente), recurge la diferite modalități inadecvate de control al greutății (vărsături autoprovocate, abuzul de laxative sau diuretice, înfometare sau exerciții fizice în exces).

(9) Prezintă deteriorări în dezvoltarea limbajului receptiv și/sau expresiv, deși dezvoltarea intelectuală generală este normală

Sunt suficiente cazuri în care un copil, chiar dacă o dezvoltare intelectuală generală normală, să prezinte deteriorări accentuate în ceea ce privește dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv sau chiar ambele în același timp. În aceste cazuri, copilul are dificultăți în emiterea și utilizarea anumitor sunete, repetă sau prelungește anumite sunete sau prezintă un spasm sau un blocaj la emiterea unor sunete. În toate cazurile, psihologul-logoped îl poate ajuta pe copil să scape de aceste probleme.

(10) Are temeri excesive

Chiar și temerile excesive față de obiecte sau situații specifice (spre exemplu fobiile de obiecte ascuțite sau de a folosi liftul, de a vorbi în public etc.) reprezintă semne clare că juniorul are nevoie de ajutorul unui psiholog. "Există copii care prezintă o teamă exagerată de obiecte sau situații concrete, se panichează atunci când se separă de părinte sau doar anticipează o prezumtivă separare, se trezesc frecvent noaptea din cauza coșmarurilor, reconstruiesc prin joc repetativ sau prin desen situații care le-au cauzat traume. În astfel de cazuri avem de-a face cu o formă de anxietate la copil – fobie, anxietate socială sau, cel mai grav, sindrom de stres posttraumatic, iar părintele trebuie să apeleze la consultul unui psiholog", conchide prof. univ. dr. Geanina Cucu-Ciuhan, directorul Minnie Psychological Center.

Centrul de cercetare, diagnostic și tratament pentru tulburările de dezvoltare – MINNIE PSYCHOLOGICAL CENTER a fost înființat în luna august 2015 prin schema de ajutor de minimis, în cadrul proiectului POSDRU/176/3.1/S/150369 "START UP ANTREPRENORIAL", cofinanțat prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, Axa prioritară 3 „Creșterea adaptabilității lucrătorilor și a întreprinderilor”, Domeniul major de intervenție 3.1: "Promovarea culturii antreprenoriale".

Persoane de contact

Prof. univ. dr. Geanina Cucu-Ciuhan
Directorul Minnie Psychological Center
office@psihoterapie-copil.ro
0745098023

Transmite,
Dr. Tănase Tasește
Director General
Plus Communication
0725465508